



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 52. S. Augustini Epistola ad Bonifacium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. invenere, vastarunt cædibus, & incen-
A C. 428. diis, succisisque arboribus, in Ecclesiæ
Chro. Pasch. præprimis, cum Ariani essent, deservi-
 bant. Vandali in Africam transveyti an-
 no 428. Tauro, & Felice Consulibus.

§. LII.

S. Augustini Epistola ad Bonifacium.

Ep. 220. Inter hæc S. Augustinus ad Bonifacium
al. 70. n. 2.

dedit epistolam, qua conatur virum
 ad meliora reducere consilia. Initio men-
 tem suam aperit, quod nec de ejus po-
 tentia, nec de vitæ conservatione, sed
 tantum de æterna Salute esset scripturus:
scio, inquit: non tibi deesse, qui te amore
profano diligunt, & consilia sœcularia sug-
gerunt, sed haud ita facile est, deficiente
occasione, animæ tuæ salutaria afferre.

n. 4. In memoriam deinde reducit consi-
 lium Mundum relinquendi, & arguit,
 quod secundis nuptiis implicuerit. *Non*
nullum quidem, inquit: solarium cepi, dum
mibi relatum, noluisse te banc mulierem du-
cere, antequam fidem Catholicam suscepis-
set, at nihilominus tanta est in domo tua
Arianorum potentia, ut filiam tuam bapti-
zaverint; & si vera audivimus, etiam
Virgines, Deo Sacras, rebaptizarunt. Di-
cunt præterea non nulli, uxorem libidini-
n. 6. *tuæ non sufficere, sed etiam concubinas a te*
n. 7. *ali. Tum mala repræsentat, quæ infau-*
stas nuptias secuta fuerant, nempe sedi-
tionem

tionem commotam; & prosequitur. Per Sæculum V.
Deum! negare non potes, te bonorum tem- A.C. 428.
poralium cupiditate ad tanta facinora im- S. Augusti-
pelli. Pauca quidem sunt, quæ ipse perfi- nus.
cis, sed plurima perpetrandi ansam præbes
multis hominibus, qui tuo Præsidio Domi-
natum ambiunt; itaque non modo tuas cu-
piditates non moderaris, sed etiam alienis
servire cogeris. Dices, subjungit S. Au-
gustinus: justissimas tibi esse irascendi cau- n. 5. 8.
sas, illosque potius a me corripiendos, qui
tibi mala pro bonis reddidere; in hac cau-
sa judex non sum, cum utramque partem
audire non possim, verumtamen te ipsum
coram oculis Dei judica! si Imperium Ro-
manum tibi Beneficia præstítit, ne reddas n. 8.
pro bonis mala! si nocuit, ne reddas pro
malis mala!

Dices forte: quid vis, ut inter mal-
leum, & incudem positus faciam? respon-
deo: si in tuis causis temporalibus consi- 1. Joann. 2.
lum petis, nescio, quid tibi dicam. Si ve-
ro de Salute animæ consulis, optime scio,
quid tibi respondendum. Noli amare Mun-
dum, & ea, quæ in Mundo sunt! fortissi- 15.
mi animi specimen dabis, si cupiditatem
fregeris, pœnitentiam age! enixe ora, ut
libereris ab inimicis tuis invisibilibus, sci-
licet, a perversis tuis affectibus. Jejuna,
quantum salva valetudine poteris. Si sine n. 10.
uxore es, suaderem continentiam, suade-
rem, ut, relicta militia, in Monasterium

Sæculum V. te reciperes. Sed hoc tibi sine coniunctu

A.C. 428.

uxoris tuae non licet, quamvis enim secundum matrimonium inire non debuisses, postquam, longe aliae te agitare consilia, Tuber ad nos dixeras, uxor tamen bona fide, cum bujus propositi esset ignara, tibi nupst. Deus det, ut ei continentiam persuaderem valeres! at saltem castitatem conjugalem serva! uxor tua non sit tibi obstaculo, quo minus Deum ames, Mundum oderis, datam fidem serves, etiam in bello, & pacem quaras, bonis bujus Mundi ad bona opera utaris, & propter bona fragilia nunquam malum facias.

Non legimus, Comitem Bonifacium ad hæc monita resipuisse; mala, quæ fecerat, tollere, in ejus potestate non fuit. Procop. I. bell. Van- Amici, quos in Italia habebat, quibusque dal. c. I. ejus in Cæsares fidelitas jam diu perspecta erat, ne suspicari quidem poterant, Bonifacio in mentem venisse, ut Imperium usurparet. Quidam, Placidia conscientia, Carthaginem profecti, Bonifacio locuti sunt, quibus ille, exhibitis Aetii epistolis, structas sibi insidias aperuit. Obstupuit Aetii perfidiam Imperatrix, indignationem tamen pressit, quod ipsius opera, desperatis propemodum Imperatoris filii sui rebus, indigeret. Ad Bonifacium vero misit, qui rogarent, a Barbarorum societate discederet, & Romanorum Imperium non destitueret. Bonifa-

cijus,

cius, intellecto errore, nihil intentatum Sæculum V.
A. C. 428.
reliquit, ut emendaret; in preces se de-
misit, ut Africa Barbari excederent; illi,
ipso discessus nomine offensi, bellum pa-Hist. Misc.
L.14 p.431.
rarunt, Bonifacio suppetiæ Roma, & Con-
stantinopoli submissæ, semel etiam confli-
ctum, & Romani succubuere. Vandali,
victoria potiti, Africam impune depopu-
lati sunt.

§. LIII.

Colloquium cum Maximino.

Quidam Episcopus Arianus, nomine Ma-Poff. vit.
c. 17.
ximinus, qui cum Comite Sigisvult,
& Gothis, quos Imperatori Valentiniano
militans adversus Comitem Bonifacium
ducebat, advenerat; Hippone S. Augu-
stino, quod multi, ut fieret, rogaverant,
de fide collocutus est, & verba omnia a
Notariis litteris commissa. Primo S.Au-
gustinus ab eo petiit, ut, quam fidem te-
neret, aperiret. Ille respondit, tenere se
fidem Concilii Ariminensis. Instante S.Au-
gustino, ut, quæ ipse credat, ediceret, di-
xit: *Credo in unum Deum Patrem, qui vi-
tam a nemine accepit, & in unum Filium,
qui existentiam, & vitam accepit a Patre,
& in unum Spiritum Sanctum consolato-
rem, qui animas nostras illuminat, & san-
ctificat.* Exigebat, ut S. Augustinus Di-n. 13.
vinarum Personarum æqualitatem proba-
ret; ipse econtra, specie defendendi uni-

Nnn 4 tatem